

தமிழ்முது

தமிழ் மொழித்திறன் - I

(2020 - 2021 ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)

முதற்பருவம்

தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் க.தனலட்சுமி

தமிழ்த்துறை

நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி

பொள்ளாச்சி

Language: Tamil
Tamizhamuthu - Tamil Mozhiththiran - I
Semester - I

(Admission from 2020 - 2021 Academic year)

Tamil Department

Editor: Dr. K. Dhanalakshmi

Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi.

First Edition : September, 2020

Copyright : Publisher

No.of Pages : 182

Publisher:

New Century Book House Pvt. Ltd.,

41-B, SIDCO Industrial Estate,

Ambattur, Chennai - 600 050.

Tamilnadu State, India.

Email: info@ncbh.in

Online: www.ncbhpublisher.in

ISBN: 978 - 81 - 234 - 4011 - 8

Code No. A 4364

₹ 230/-

Branches

Ambattur (H.O.) 044- 26359906, Spenzer Plaza (Chennai) 044-28490027
Trichy 0431-2700885 Pudukkottai 04322- 227773 Tanjore 04362-231371
Tirunelveli 0462-4210990, 2323990 Madurai 0452-2344106, 4374106
Dindigul 0451-2432172 Coimbatore 0422-2380554 Erode 0424-2256667
Salem 0427-2450817 Hosur 04344-245726 Krishnagiri 04343-234387
Ooty 0423-2441743 Vellore 0416-2234495 Villupuram 04146-227800
Pondicherry 0413-2280101 Nagercoil 04652-234990

தமிழ்மூது தமிழ் மொழித்திறன் - 1

முதற்பருவம்

(2020 - 2021 ஆம் கல்வியாண்டில் சேர்வோர்க்குரியது)

தமிழ்த்துறை

தொகுப்பாசிரியர்: முனைவர் க.தனடைசுமி

நல்முத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி

முதல் பதிப்பு : செப்டம்பர், 2020

அச்சிட்டோர்: பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிமிடெட்.,
16 (142), ஜானி ஜான் கான் சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை - 14

☎ : 044 - 28482441

All rights reserved. No part of this book may be reprinted or reproduced or utilised in any form or by any electronic, mechanical, or other means, now known or hereafter invented, including photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the publishers.

III. உரைநடை

- 1.5 தமிழுக்குத் தடம் கண்ட தொல்காப்பியம்
- முனைவர் பொ.மா.பழனிசாமி ①
- 2.6 எட்டுத்தொகை நூல்களில் நிர்வாகத்திறன்
- முனைவர் இரா. விஷ்ணுப்ரியா
- 3.8 காப்பியங்கள் காட்டும் தனிமனித வாழ்வியல்
- முனைவர் ந.பிரகாஷ்
- 4.8 தமிழர்களின் மரபுவழி விழாக்கள்
- முனைவர் ம.சித்ரகலா
- 5.8 தமிழ் இலக்கியத்தில் கோயிற்கலைகள்
- பேரா. அ.மகபூ ③
- 6.8 வேளாண்மையில் மரபும் மாற்றமும்
- முனைவர் இரா. ஜெயந்தி
- 7.4 தற்கால இலக்கியங்களில் தலித்தியம்
- முனைவர் பே.மஹேஸ்வரி ②
- 8.4 நவீன ஊடக விளம்பரங்களின் நோக்கும் போக்கும்
- பேரா. ர.சூர்யா
- 9.4 சிறுகதைகள் சித்திரிக்கும் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள்
- முனைவர் த. கீதாஞ்சலி

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 6

திரு. அ. சுவாமிநாதன்
மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 7

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 7

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 8

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 8

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 9

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 9

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 10

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 10

மாணவர்களுக்குப் பரிசீலனை செய்யும் குழுவினரின்
வாய்ப்பாகவழி - 10

7. தற்கால இலக்கியங்களில் தலித்தியம்

- முனைவர் பே.ம.ஹேஸ்வரி

அடக்கப்பட்ட, அழுக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட, ஓரம்கட்டப்பட்ட மக்களின் அனுபவங்களின் துயரக்குரலே தலித்தியம். சமூகம், அரசியல், பொருளாதார, சாதிய வெளிப்படுத்துவது தலித்தியம். “தலித்” என்பது சாதியைக் குறிப்பதல்ல. இது அனுபவங்களையும், அது தரும் சந்தோசங்களையும், சோகங்களையும் உணர்வது. (கொடுமைக்கும், ஒடுக்குமுறைக்கும் எதிரான எழுச்சி தலித்தியம் என்று “தமிழில் தலித் இலக்கியம்” என்னும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.)

“தலித்” என்பது வேதனையின் குறியீடாக இருக்க வேண்டுமே தவிர சுரண்டலின் குறியீடாக ஆகிவிடக்கூடாது. சுரண்டல் மற்றும் கொடுமை, அக்கிரமங்களை எதிர்க்கிற குறியீடாக மலர வேண்டும். அவமானம், பாதுகாப்பின்மை, எதிர்ப்பு ஆகிய பொருள்களைத் “தலிது” என்கிற சொல் தரவேண்டும் என்பார் சித்தலிங்கையா.

தலித் இலக்கியம் என்பது தலித்துக்களைப் பற்றியதா? அல்லது தலித் படைப்பாளியால் படைக்கப்படுவதா? எனப் புலவாறு விவாதங்கள் நிலவுகின்றன. எல்லா வகையான விவாதங்களையும், ^{உட்படை} அகப்படுத்தியதாகவும் விடை காணும் முகமாகவும் தலித் இலக்கியம் பற்றி வரையறை செய்கின்றனர். எல்லா வகையிலும் உள்ள ஒடுக்கு முறைகளை எதிர்த்து, இனி தனக்குக் கீழ் ஒடுக்குவதற்கு எதுவும் இல்லா நிலையை உருவாக்கும் கோக்கடைய இலக்கியத்தைத்தான் “தலித் இலக்கியம்” என்பர் திறனாய்வாளர் (ராஜ் கௌதமன், தமிழக தலித்தும் தலித் இலக்கியமும் - பக். 11 - 12).

“தற்கால இலக்கியங்களில் தலித்தியம்”

புதினங்களைப் பொறுத்தவரை சுதந்திரத்திற்குப் பின்பே தலித் மக்களைப் பற்றித் தனியான இலக்கியப் பதிவுகள் வந்திருக்கின்றன. (டி.செல்வராசு எழுதிய “மலரும் சருகும்” (1970இல் வெளிவந்த) என்ற புதினம் முதல் தலித் புதினமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது) ஆனால் 1979இல் வெளிவந்த பூமணியின் “பிறகு” என்ற புதினத்தில்தான் தலித் இலக்கியத்தின் அனைத்து உட்கூறுகளும் திறம்பட கையாளப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. அந்த வகையில் தமிழகத்தில் தலித் இலக்கியம் என்று பேசப்படுவதற்கு முன்பு தலித் பற்றிய இலக்கியங்களைத் தந்தவர் சிவகாமி. இவரின் ஆனந்தாயி, பழையன கழிதலும், குறுக்கு வெட்டு, பக.ஆ.க. என்பவை சிறப்பாகப் பேசப்பட்டவை. இதில் பழையன கழிதலும் என்னும் புதினம் தலித் அரசியல் தலைமையின் பலவீனத்தைப் பட்டவர்த்தனமாக்குகிறது. தமிழில் தலித் இலக்கியம் என்று தனியாகப் பேச வேண்டியதன் சமூகத்தேவைகள் உணரப்பட்டபோது பாமாவால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த “சருக்கு” என்னும் தன் வரலாற்றுப் புதினம் மிகுந்த

“செம்புலப் பெயல்

நீரில்
நாணச்சுழிகள் எழுந்ததன்றி சாதி
நச்சுத்துளிகள் விழுந்ததில்லை.”

- (வணக்கம் வள்ளுவ - பக். 175)

மற்றொரு கதையில்,

“கால காலமாய்
சிறைக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால்
சாத்து நின்ற காதல் சுவத்திற்கு
கோடி போட கண்களால் ஒரு
துணி நெய்வதைக் காட்டிலும்
சுதந்திரமான ஒரு தழுவில்
உயிர்க்கு விடுதலை தருவது
எவ்வளவு அதிகம்”

- (நிலாவந்த நேரம். பக். 72)

என்று கலப்புமணத்திற்கு ஆதரவளிக்கிறார்.

சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்கக் கல்வி ஒரு கருவியாகப் பயன்பட்டது உயர் சாதியினரிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்ததற்குக் காரணம் கல்வி அறிவு இன்மையே என்பதைத் தாழ்ந்த சாதியினர் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். தங்களுடைய தலைமுறையையாவது இதுவிருந்து விடுவிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினர். இம்மாற்றத்தை.

“எத்தனையோ தூரம் எல்லாம் ஏமாந்து போயிட்டோம்
அந்த ஏமாந்தவங்க நம்மளாட்ட
ஏமாளிப் பொழப்பு பொழைக்காமல் ரெண்டெழுத்தைப்
படிச்சு கருக்கடையா இருக்கட்டும்”

என்ற கூற்றின் வாயிலாக அறியலாம்.

இதழ்கள் வழி தலித்தியம்

தமிழ் தலித் இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்கு இதழ்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. “நிறப்பிரிகை” போன்ற இதழ்கள் தொடர்ந்து தலித் இலக்கியம் என்பதற்கான விவாதத்தை ஏற்படுத்தி அதனைப் பற்றிய புரிதல்களை மக்களிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துள்ளன. பல புதிய இதழ்களின் தோற்றமும் கோடங்கி, தாய்மண், தலித் முரசு போன்ற தலித் சமூக இதழ்களும், காலச்சுவடு, வல்லினம், தீம்தரிகிட, நாவாவின் ஆராய்ச்சி போன்ற இலக்கிய இதழ்களும் தத்தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன.

சமுதாயத்தில் தலித் மக்களின் நிலை

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகச் சமூக அரசியல் பொருளாதாரத் தளத்தில் மிகவும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக உள்ளவர்கள் தலித் மக்கள். நாடு சுதந்திரம் அடைந்து சுதந்திரப் பொன்விழா கொண்டாடிய பின்னும், சாதிச் சண்டைகளும், சாதியின் பெயரால் தலித் மக்கள் இழிவுபடுத்தப்படும் நிலையும் தொடர்ந்து வருவது ஆரோக்கியமான சூழல் அன்று. இன்று நடைபெறும் சாதிய மோதல்களுக்கு ஆளாகுபவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள். இவர்களில் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தலித் மக்களே. சான்றாக இதற்கு முதுகுளத்தார், சீமுவண்மணி, பொடியங்குளம் போன்ற ஊர்களின் மக்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்திய சாதியச் சமூகக்கட்டமைப்பின் தொடக்க காலத்தொட்டே மனித சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி மக்கள் சமூக - பண்பாட்டு மரபுகளிலிருந்தும் விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளதைச் சமூக வரலாறு புலப்படுத்துகின்றது. இவர்கள் இழிவானவர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

சமுதாயத்தின் விளிம்புநிலையில் அல்லது சாதி அடிப்படையில், கீழ்நிலையில் நிறுத்தப்பட்டனர். தூய்மைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தீண்டத்தகாதவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். தீண்டாமை இவர்களது பிறப்போடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டது. இச்சமூக வரலாற்றுப் போக்கின் பிரதிபலிப்பாகவே தமிழ் இலக்கிய மரபும் அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் நெடுகிலும் தலித்துகள் இலக்கிய மரபில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவும் விளிம்பு நிலையில் நிறுத்தப்பட்டவர்களாகவும் காட்சியளிக்கின்றனர். இலக்கியங்களின் கருப்பொருளாக உள்ளடக்கமாகத் தலித்துக்கள் இருக்கவில்லை. கதைப்போக்கில் தெளிவில்லாத சித்திரங்களைப் போலவே சுட்டப் படுகின்றனர். பண்பாட்டு மரபு அற்றவர்களாக ஒதுக்கப்படுகின்றனர். இவற்றுக்கான அளவு கோல்களை இலக்கியங்கள் முன்னெடுத்துக் கொடுத்திருப்பதையும் அறியமுடிகிறது. செவ்வியல் இலக்கியம் என்று போற்றப் பெறும் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி அண்மைக் காலம் வரை இப்போக்கு நிலவியிருந்ததை இலக்கிய வரலாறு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இலக்கிய வரலாற்று வழி தலித்தியம்

தூய்மைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் குடிகளுக்கிடையில் உயர்வு, தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டதையும் அவை இவர்தம் பிறப்போடு சார்த்தி வழங்கப்பட்ட சமூக வழக்கினையும் பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. பாணர், துடியர், பிறர் அழுக்கை வெளப்போர், கூடை முடைவோர், வயல் வெளிகளில் வேலை செய்தோர் முதலானோர் இழிந்தவர்களாகச் சுட்டப்பட்டனர். புலையன், புலத்தி, இழிபிறப்பாளர், இழிசினை, கடைசியர் என்று இகழப்படுகின்றனர். இம்மக்கள் சமூகத் தகுதியும், இலக்கியத் தகுதியும் பெறுவதின்றும் மறுக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுடைய வாழிடம் புறஞ்சேரி என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

தோல் பொருள், பிறர் அழுக்கு, பிரசவத் தீட்டு முதலியவற்றோடு தொடர்புடையவர்களை இழிவானவர்களாகச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகிறது. இம்மக்கட் பிரிவினரே பிற்காலத்தில் வைதீகப் பண்பாட்டுச் சூழலில் தீண்டாமைத் கொடுமைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுத் தீண்டத்தகாதவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். இடைக்காலத்தில் வேளாண்மை மயமாக்கலின் வரலாற்றுப் பின்னணியில் மையமிட்ட அதிகாரக் கட்டமைப்பாக அமைந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் தீண்டத்தகாதவர்கள் கோவிலுக்கு வெளியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர், தீண்டத்தகாதவர்களுக்கும், பிறருக்கும் இடையேயான இத்தகைய பொருண்மை வேறுபாடுகளை இடைக்காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இலக்கியங்கள் நிலை நிறுத்தியுள்ளன என்பதற்கு நம்மாழ்வாரின் பாடலைச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

“குலம் தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் கீழ் இழிந்து எத்தனை
நலம் தான் இல்லாத சண்டாளர்களாயினும்
வலம் தாங்க சக்கரத்து அண்ணல் மணிவண்ணாற்கு ஆள் என்று உள்
கலந்தார் அடியார் தம் அடியார் என் அடிகளே”

என்னும் நாலாயிரம் திவ்யப் பிரபந்தத்தில், “குலம் தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் கீழ் இழிந்து எத்தனை நலம் தான் இல்லாத சண்டாளர்” என்பது தீண்டத்தகாதவர்களைக் குறிக்கின்றது.

“ஜாதி” என்பது சமுதாய உணர்வைக் கடந்த ஒன்று மக்கள் மத்தியில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுத்தும் ஓர் ஊடகம். மகாத்மா காந்தியடிகள் “அரிஜன்” - என்பதற்கு இறைவனின் குழந்தைகள் - என்று பொருள் கூறிய நிலை மாறி சமுதாயத்தில் உயர்ந்த சாதியினர் மத்தியில், மனதில், உணர்வில் ஜாதி என்ற பெயரால் தலித்துகள் அவமானப்படுவது ஒரு தொற்று நோயாகவே தொடர்கின்றது என்பதை இக்கட்டுரை பதிவு செய்துள்ளது.